

rio sublimatus (1), ut homo tamen finem debitum habiturus. Tunc istum Herodem, sicut Evangelista testatur, matre gestante Jesus (2) fugerat in Ægyptum; putas-ne timore? absit. Audi magni mysterii sacramentum. Moyses aliquando in Ægypto perfidis clauserat diem. Illac Christus adveniens, « Seditibus in tenebris et umbra mortis¹, » reddidit clarissimam lucem. Fugit ut illuminaret, non fugit ut lateret. Fugit non formidine, sed pietate. Nam occultatur infans in Ægypto, et regnat sancta (3) majestas in cœlo. Exurgit (4) tamen aliquando de latibulis suis circumventa ferocitas. Jubet Herodes infantes occidi. Urgeter fit (5); factitatur (6) impii regis imperium, et, dum insequitur Christum, Regi nostro coævum procuravit exercitum, stolis victricibus candidatum. Infantes igitur eliduntur ad (7) saxa, et lacteos artus crudelis officina consumit (8). Secabat recentes (9) ab ubere partus transiens gladius, nec inveniebat ubi sæviret, quia non habebat in infantili corpore quod feriret. O crudelis gladiator, o conscia, o dira (10) manus! lactentes parvulos, carnifex, necas (11); quid faceres, si tales forsitan non haberes? Ecce fratres, occiduntur pro Christo qui loqui non possunt; ecce (12) accepit tætas coronam, quæ necdum ipsam degustaverat vitam. Formare non poterant linguis palpitantibus verbum, et jam martyres proficiscebantur ad cœlum.

V. « Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis². » Hoc Angeli cum pastoribus, hoc nos

¹ Luc. 1, 79. — ² Id. 11, 14.

(1) Sic cod. 1; cod. XII *sub eo forsitan ad tempus regnabis*; sequentia leguntur in cod. XII, non autem in cod. 1. — (2) Deest *Jesus* in cod. 1. —

(3) Vox *sancta* deest in cod. XII. — (4) Sic cod. XII; cod. 1 *exurgat*. —

(5) Hæc verba desunt in cod. 1. — (6) Sic cod. XII; cod. 1 *fatigatur*. —

(7) Sic cod. 1; cod. XII *in*. — (8) Sic cod. 1; cod. XII *consumpsit*. — (9)

Vox *recentes* deest in cod. XII. — (10) Sic cod. 1; cod. XII *dura*. —

(11) Sic cod. 1; cod. XII *necat*. — (12) Sic cod. 1; cod. XII *et*.

hodie cum sideribus concinamus, propter quos (1) descendit ad terram Dei Filius, ut nos secum super astra levaret post sepulcra victores (2), Dominus noster Jesus Christus, qui cum Deo Patre vivit et regnat in unitate Spiritus sancti per omnia sæcula sæculorum. Amen.

SERMO XVIII.

In Epiphania Domini II.

Sermo, qui sequitur, et qui educitur ex cod. XII, fol. 41, sed sine auctoris nomine, dictus videtur a barbaro quodam, et ab alio barbaro conscriptus; tanta sunt menda quæ sive in dicendi, sive in scribendi genere reperiuntur. Steti aliquantisper dubius, utrum illum stampis submitterem; sed in lucem demum emittere statui, ut ridiculæ dictionis exemplum, unde videri possit, quo deducat affectatio verborum et sententiarum. Locus ejus in appendice post sermonem præcedentem, cum numero in Epiphania Domini XI.

SYNOPSIS.

I. Diaboli lamentum perterriti. II. Herodis furor insanus. III. Innocentium cædes. IV. Herodis et Pauli absurda comparatio.

I. Cum ex divinis thesauris exhortationem mittentis, inefabilem Virginem prælegeret sapientia Dei Patris, ut Ga-

(1) Sic cod. 1; cod. XII *propter quod*. — (2) Sic cod. 1; cod. XII *post sepulcra victurus*. Cætera desunt in cod. 1.

briele vera canente, interna Mariæ pectora complerentur, dum Virgo Mater supernum genuisset Medicum, ille nefandus, strepitanti ruina superbus, tetraque umbra in se omnis perfusus, vidit stellam, et Magos Regem inquirentes natum intuens (1) cum omni insolentia hæsitatus, judicem se damnaturum cognoscens in sæculo fuisse natum, contremuit. Dum cerno Magorum obvenisse studium venerandum, heu me! quid æmulum non minimum in meam sortitus sum ruinam (2)? Heu me! appenso interim, mei pectoris formidine, quod excelsa proles Ingeniti insignem suam nativatem sidere splendente demonstrat. Quid ergo agam? Curram per aëra, ut usque cælos properanter (3) accedam? Non valeo, quia iste qui mundi aggressus est limina, meam venit insanire (4) versutiam, ut præcipitem me submergat in profunda, sicut et antea me captivans demersit præcipitem in deserta. Qualiter nunc meæ parcam illusioni, qui nec in supernis aliquod possideo refugium; insuper autem aporiare me venit, et expellere de terræ solatio. Si enim audacis (5) meæ contumacitatis nunc quispiam persolveret (6) pretium, ista non valeo belliger (7) adversus eum, sed quantum quod valeo præstem, meis viribus non (8) possem, ut iste qui me fefellit (9) genitus ex Virgine, nunc dispereat ab Herode?

II. Cum hæc percurreret inimicus in suæ mentis stadium, mox stimulat Herodem (10) in suis fieri iniquitatibus socium, ut contra inermem belliger dilataret spinosum sui pectoris campum, in quo ætas pernecaretur infantium. Sic enim Matthæi evangelistæ nostri præsens lectio recitata est: «Videns, inquit, Herodes quia delusus est a Magis, vocavit Scribas (11), et inquisivit ab eis quo tempore Christus

(1) Cod. absque ratione et sensu *etebens*. — (2) Cod. *in meum sortitum animum*. — (3) Cod. *properantes*. — (4) Verbum durissimum, quo hic utitur scriptor in sensu activo; *insanire*, id est, *reddere insanam*. — (5) Cod. *audacem*. — (6) Id. *persolvere*. — (7) Id. *belligera*. — (8) Deest non in eod. — (9) Cod. *falluit*. — (10) Id. *simul ab Herode*. — (11) Hic textus absurde citatur, et omnia confundit scriptor, posteriora ponens ante priora.

nascetur¹.» Ubi autem cognoverunt Scribæ, quanta a veteribus de virgine sine viro (1) matre conscripta forent (2) in sanctæ Legis serie, dixerunt: «In Bethlechem » Judæ: et tu Bethlechem, domus Ephrata, non es minima » inter filios Juda; ex te enim exiet dux, qui regat populum meum Israël².» O Herodis (3) demens furia mentis! audit (4) monitum Legis, quod rector populorum Israël, mundum redempturus, terram exiet provectorus, et rutilantibus furiis, armat barbaros ponderositate fraxini (5), ut stridula hasta confecto bello, ætas tenuis necaretur inermis, in quibus Rex superasse demonstraretur invisibilis, qui in cauto (6) præsepi, sub spileis antris, vilissimis fuit conceptus cunabulis; cujus evictæ (7) pravitate Herodis insultans clamabat Paraclytus per Prophetam, quod et omnis pariter hodie decantavit Ecclesia: «Quid gloriaris in » malitia (8), qui potens es? in iniquitate tota die injustitiam cogitavit lingua tua³.» O Herodes, si unius regis nativitas tuos conterruit (9) motus, cur innocentes necasti multitudines, ut agnos decerpens rabidus pardus? Magorum stella perterritus, omnino (10) comprobaris evictus, quia salus in gentibus, Unigenitus natus est filius, per quem natus est mundus.

III. Molles, ut dictum est, congregavit parvulos ab uberibus matrum abstractos, quos sine pietate immaniter (11) propriis a patribus fecit esse jugulatos. Mittuntur per innumeras urbes barbari milites (12), inflexa pietate parentes (13); et illustrium matrum fœtus jugulantes (14), nec muneribus conquiescebant, ne (15) nocerent, neque preci-

¹ Matth. II, 3, 4. — ² Ibid. 5, 6. — ³ Psal. LV, 3, 4.

(1) Cod. addit *a*. — (2) Cod. *florent*. — (3) Id. *Herodes*. — (4) Id. *audi*. — (5) Id. *sarcinis*. — (6) Id. *incauto*. — (7) Id. *evicta in pravitate*. — (8) Eadem versio reperitur in Psal. LXI, num. 8. — (9) Cod. *contremuit*. — (10) Id. *omnis*. — (11) Id. *sine qui es tormentorum*. — (12) Id. *veredes*. — (13) Id. *pavescentes*. — (14) Cod. absurde *affectos uggillantes*. Forte legi posset *affectus suggillantes*. — (15) Cod. *dum*.

bus mitigabantur (1), ut quiescerent, sed possessi mortifera esurie (2), saginabantur de infantum nece. In sua satisfactione congemebant viscera, quod nullis parvulis mulsu lactis stillabant ubera matris. Congemebat (3) in matribus pietas desolata, dum perfidi (4) milites jugulabant parvulos, confixa in tenuia membra vibrarum (5) hasta; cumque multarum matrum fœtus (6) subtracto ense periisset, quædam nuper connexa conjugio, desolata, unicum a suo pectore raptum videns a barbaro cruciari, pro quo minime (7) poterat consolari, condolens scurrilitati Herodis quasi dicit: O Herodes, si ex virgine quæris natum (8), cur mihi pristinum revocasti gemitum, quæ (9) maritale congaudeo solatium. «Sicut novacula acuta fecisti» dolum¹. » Meus filius Cæsarem insanire (10) nescivit, et in sæculari malitia defecit. Machæræ colla submisit (11), qui nec dexteram, nec sinistram esse scivit (12).

IV. O Herodes, Paulus hodie (13) ipsum Dominum esse in via Damasci cognovit, et tua (14) versutia jugulandi parvulos nullum terminum ignoravit. Squamis cadentibus, doctrinæ verba in gentibus visus est diffundere, et Herodes parvulos, quos nec cognovit (15) visus est prosternere. De ipsis Paulus in epistola visus est proclamare: «Ecce ego» et infantes, quos mihi dedisti²» mecum exultant de victoria Christi, gratias agentes Deo Patri in sancto Spiritu. Amen.

¹ Psal. li, 4. — ² Hebr. ii, 13.

(1) Cod. fundis sæviebantur. — (2) Id. mortiferam esuriem. — (3) Id. congemebant. — (4) Id. pietas absentata in eodem, persici milites. — (5) Sic barbare cod., nisi legas vibrata. — (6) Cod. affectus. — (7) Deest minime in cod. — (8) Cod. si virginem quæris et natum. — (9) Id. qui nec. — (10) Insanire ut supra; barbara locutio, pro irritare, offendere, stimulare ad furorem. — (11) Cod. submersit. — (12) Id. nescivit. — (13) Comparatio absurdissima. — (14) Cod. sua. — (15) In cod. deest cognovit.

SERMO XIX.

In Epiphania Domini III.

Sermo iste in appendicem rejicitur, cum propter codicis infirmiore auctoritatem, tum propter fabulas insertas de muliereculis ab Herode interrogatis. Cod. autem ex quo educitur est cod. x Bibl. Ædil., fol. 7. Ponatur hic sermo post sermonem præcedentem cum numero in Epiphania Domini XII.

SYNOPSIS.

I. Tres Christi ostensiones. II. Prima stellæ ad Magos missæ. III. Secunda baptismi a Joanne collati. IV. Tertia mutationis aquæ in vinum. V. In tribus divinitas Christi ostenditur. VI. Mysterium primæ ostensionis. VII. Mysterium secundæ. VIII. Mysterium tertiæ. IX. Epilogus.

I. Cum creator omnium, fratres charissimi, formam servi pro servis accipiens latenter in mundum venisset, voluit se hodie tribus indicis hominibus demonstrare. Hodie enim a Magis adoratus est; hodie a Joanne in Jordane baptizatus est; hodie in nuptiis mutatione aquæ in vinum glorificatus est. Prima enim manifestatio facta est in primo anno suæ nativitatis, secunda in trigesimo, tertia sequenti anno post trigesimum; et tamen divina dispensatione, tres manifestationes eadem die diversis evenerunt temporibus.

II. Sed modo de prima agendum est; voluit enim Do-

minus ostensione (1) novæ stellæ tribus Magis in Chaldæa positis suam nativatem ostendere; cumque essent periti astrorum, et novam stellam apparere viderent, experientia artis natum novum Regem intelligunt. Sed quia quidam Propheta ante multis annis apud eos, scilicet Balaam, prædixerat: « Orietur stella ex Jacob¹; » ideo cum hanc stellam mirabilem nec ulli comparabilem conspicerent, statim illum de quo Propheta prædixerat natum esse crediderunt. Veniunt ergo statim Dei ductione Hierosolymam, camelis auro, thure et myrrha oneratis, per se quilibet hæc tria ducens, et ad Herodem regem cum gaudio divertunt, credentes invenire quod diu postulaverant; et de puero ibi (2) quærentibus disparuit eis stella. Cumque Herodes hoc audisset, in corde nequiter turbatus est, et omnes qui secum aderant. Tunc Herodes vocat Scribas, et interrogat Prophetas, postulat Messiam (3), applaudet mulierculis incantantibus, promittens eis dona, si scirent ubi Rex nascatur (4); præcones per vias hoc clamabant; Scribæ legunt, Messiam (5) promittunt; sed mulierculæ incantantes veritatem non asserunt, quæ omni veritate in talibus carent. Tandem Scribæ dicunt nasciturum esse Regem in Bethlehem; cumque Herodes alienigena esset, et regnum Judæorum ex (6) dono Romanorum injuste possideret, vehementer dolet; mori dum cupit, suspendi jam præcipit (7), requiem invenire non potest, solatium amicorum non curat recipere. Tandem regnum timens amittere, puerum quærit occidere. Non audet tamen cum Magis (8) exire ad querendum puerum, ne parentes puerum occultarent, aut (9) dum exiret, parentes pueri Hierosolymam intrarent, et pro puero nato ipsam civitatem conservarent. Quid igitur fecit proditor?

¹ Num. xxiv, 17.

(1) Cod. *ostensionem*. — (2) Id. *sibi*. — (3) Id. *Messias*. — (4) Fabula videtur esse hæc mulierum consultatio, necnon et reliqua. — (5) Cod. *Messia*. — (6) Id. *in*. — (7) Hæc inepte dicta videntur. — (8) Cod. *magnis*. — (9) Id. *ut*.

Serena facie, verbo jucundo, manibus donis plenis ad Magos exivit, ut invento puero, renuntiarent, dicens velle eum adorare. Descendunt igitur Magi et vident stellam, lætantur, et, ea prævia, veniunt Bethlehem, et intrantes domum post stellam (1), quæ fixa non erat in cælo, sed in aëre pendeat, « Invenerunt puerum cum Maria matre » ejus, et procidentes adoraverunt eum¹, videntes faciem pueri et matris immensa claritate fulgere, et apertis thesauris suis, offerunt aurum regi, thura Deo, myrrham² vere sacerdoti mortali, et deosculatis pedibus et manibus Jesu, quæ cælum et terram formaverunt, « Responsum acceperunt, ne redirent ad Herodem, et per aliam viam » reversi sunt in regionem suam³. » Ecce prima apparitio Christi, fratres charissimi.

III. In trigesimo secundo anno venit Jesus ad Joannem, venit Dominus ad servum, venit Magister ad discipulum, venit Creator ad creaturam, venit Jesus ad Joannem, qui baptizat non in remissionem peccatorum, sed in præparationem baptismatis Christi; cumque aquæ prius corpora abluerent tantum, eas voluit sanctificare, ut potestatem mundandi animas haberent. Venit ergo immunis a peccato, et baptizari petit, ut aquas sanctificet, et exemplum suis donet (2); « Eoque baptizato, aperti sunt cæli, et vidit Spiritum sanctum in specie columbæ descendentem super » eum, » et vox Patris intonuit: « Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene complacui⁴. »

IV. In sequenti vero anno invitatus est ad nuptias, et accessit cum Maria matre sua, et aquam mutavit in vinum, et « Hic fuit initium miraculorum quæ fecit Jesus⁵. » Nos autem, si vinum facimus, vocemus Jesum, invocemus Mariam et Discipulos. Quid per Jesum, nisi Salvatorem, qui in cunctis invocandus est, ut in cunctis agendis et pa-

¹ Matth. ii, 11. — ² Ibid. — ³ Ibid. 12. — ⁴ Id. iii, 17. — ⁵ Joan. ii, 11.

(1) Cod. *post stellam domum*. — (2) Id. *donaret*.

tiendis nos liberet? Quid per Mariam, nisi matrem quæ in cunctis nostris operibus habere debemus, vel mortis amaritudinem (1)? Quid per Discipulos, nisi pauperes intelligere debemus, fratres, quos (2) semper ad mensam nostram secundum possibilitatem nostram tenere debemus? Sic et Zacchæus Christo placere cupiens fecit; sic Maria et Martha facere didicerunt; sic Lot et Abraham Angelos compulerunt; sic Salvator Discipulos suos facere iussit. Duæ enim sunt nuptiæ, fratres, ad quas invitari et introduci semper compellimur. Ait enim Christus: « Venite ad nuptias¹, » et replete mensas Patris mei; nec vocem audimus. Clamat et rugit Leo: Venite ad nuptias mortis et (3) inferni, et omnes currunt post eum. Omnes tamen dæmones de inferno te minime compellere possunt ad peccandum, nec ad nuptias suas intrandum, nisi primo tu ipse consenseris. Nam piscator non potest piscem compellere venire ad escam, nec auceps avem, sed escam demonstrando invitat, ille (4) consentit accedere, et accedendo capitur, et captus (5) occiditur. Sic et tu, peccator, vides (6) escam a diabolo præparatam, te ad ipsam invitat, et invitatus (7) accedis, et accedendo gustare incipis, et quia dulce tibi apparet, comedis, et comedendo caperis, et captus cum diabolo invitatus ad nuptias ad infernum accedis.

V. Ad priora quæ dicere cœpimus, fratres, redeamus. In his tribus indiciis manifestavit se mundo Christus (8), et in omnibus Deus apparuit. In primo adoratur a Magis ut Deus; in secundo voce Patris Filius asseritur; in tertio divina potentia per primum miraculum declaratur. Et sic audistis trium apparitionum historiam; videamus et nunc quid mysterii.

¹ Matth. xxii, 4.

(1) Sic cod., qui forte latens habet aliquod mendum. — (2) Cod. male quod. — (3) Deest et in cod. — (4) Hæc duo verba *invitat ille* addidimus, sensus necessitate compulsi. — (5) Cod. male *capto*. — (6) Cod. *videns*. — (7) Cod. *invitando*. — (8) Deest vox *Christus* in cod.

VI. Ideo, fratres, stella apparuit, quia lumen esse in tenebris exortum¹ populis significabat; de quo dicitur: « Erat lux vera quæ illuminat omnem hominem²; » ideo apparuit gentibus, quia a gentibus (1) prænuntiabat lucem Filii Dei receptam: « Populus enim qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam³. » O magnum et admirabile sacramentum! O inaudita Salvatoris astutia! In Bethlehem nasci voluit, quia domus panis interpretatur, et in ea natus est, et in Jerusalem civitate populosa mori voluit. Ideo, o fidelis, aspice Salvatorem mundi gloriam non quærere. Sed magister humilitatis, de parentibus pauperibus in humili loco et in vili præsepio pro nobis dignatus est nasci, moriturus vero urbem populosam et gloriosam sibi elegit, ut in conspectu omnium nationum ibi habitantium, majori opprobrio pro nobis mortem suscipere posset. Ecce quantum te amavit Deus tuus. Dum autem Magi divertunt ad Herodem, stellam ducem amittunt. Quid per Herodem, fratres, nisi diabolum, ad quem divertentes, amisso Christi lumine, excæcantur? Non ergo divertamus ad Herodem, sed per aliam viam revertamur, ut verum lumen, quod amiseramus, recipere mereamur. Domus enim in qua Christus erat, Ecclesiam significat. Qui vero Christum invenire cupiunt, in Ecclesia eum invenire poterunt. Non in taberna, non in foro, non in platea Christus inveniri potest, sed in Ecclesia. Ibi eum Magi fideles adorant; ibi credunt; ibi colunt; ibi aurum, thus et myrrham offerunt; ibi Mariam piissimam conspiciunt; ibi Joseph justum advertunt; ibi bovem et asinum, animalia mansuetissima, contemplari Christum aspiciunt. O homo, accede ad Ecclesiam, ubi tot bona invenies, et ibidem hæc tria offerre non turberis. Offeramus ergo Christo myrrham, ut peccatorum vermes in te extinguantur. Myrrha corpora mortuorum unguuntur, ne putrescant. Offeras etiam thus

¹ Psal. cxi, 4. — ² Joan. i, 9. — ³ Matth. iv, 16.

(1) Cod. *gentem*.

orando, ut dicere possis: «Dirigatur, Domine, oratio mea, » sicut incensum in conspectu tuo¹. » Offeras etiam aurum charitatis; nam sicut inter metalla omnia aurum prævalet, sic et charitas super omnes virtutes ascendit; ipsa est enim plenitudo Legis. Hæc autem tria nobis omnino necessaria, fratres, sunt, videlicet pœnitentia, quæ per myrrham designatur; oratio, quæ per thus declaratur; charitas, quod per aurum figuratur (1).

VII. In secunda vero manifestatione ostenduntur nobis sacramenta salutis. Voluit enim dum baptizaretur ostendere quid baptizatis conferret. Nam quando aliquis in baptismo regeneratur, ibi tota Trinitas operatur. Unde tota Trinitas ostensa est, quando Christus baptizatus est. Filius in Christo, Spiritus sanctus in columba, Pater in voce se revelavit. Spiritus sanctus in columba de cœlo (2) apparuit, quia columba avis simplicitatis est: per hanc autem avem simplicitatem voluit significare, quam Deus confert baptizatis. Quod Pater dixit: «Hic est Filius meus dilectus, etc.², » ideo attendite quod baptizati sunt filii Dei, qui prius per peccatum non erant, nec sibi placebant, qui modo incipiunt Deo per gratiam placere. Quia etiam cœli aperti sunt, significat cœlum baptizatis aperiri, quod prius per peccatum clausum erat.

VIII. Nuptiæ ergo in quibus tertio se manifestavit, quid aliud quam Christi copulationem Ecclesiæ significat, quibus aqua mutatur in vinum, dum antiqua lex conversa est in Evangelium? Lex enim antiqua aquæ comparatur, quia subjectos ad amorem Dei non inflamat: Evangelium vero vino comparatur, quia Fideles per inspirationem sancti Spiritus facit fervere in Dei amore.

IX. Tantis ergo et talibus sacramentis hæc dies, fratres charissimi, est sacrata. Et quodammodo major est festivitas, quam Nativitatis solemnitas. In hac autem habuit

¹ Psal. cxl, 2. — ² Matth. iii, 17.

(1) Cod. male *aurum*, quod per charitatem figuratur. — (2) Cod. *Deo*.

initium baptismum, quod est regeneratio animarum; sed in hac, aqua effecta est mater multorum populorum. Prima nativitas est carnalis, secunda autem spiritualis. Sicut enim anima dignior est, quam caro, sic et nativitas animæ dignior est quam nativitas carnis. In prima Christus ingressus est mundum, sed per secundam ingressum habemus ad cœlum. Quoniam hæc tria sub tali ordine una die conveniunt opportune, stella ducens ad Christum, baptismatis sacramentum, et mutatio aquæ in vinum, in isto ordine instructio vitæ nostræ apparet. Dum enim quis convertitur ad fidem, stella fidei ducit eum ad Christum; deinde postquam conductus est (1), accedit ad sacramentum baptismatis; postea (2) vero potatur et reficitur, dum perfectus est per evangelicæ doctrinæ poculum; quoniam ne deficient in via siti, paratur quotidie potus prædicationis peregrinantibus. Igitur, dilectissimi, hæc solemnitas tot mysteriis plena summa devotione celebranda est, quoniam hodie gaudetis de nativitate vestra, quæ hodie in baptismo sumpsit exordium. Hodie gaudetis de conversione Gentium, quoniam primitiæ in hac die accesserunt ad Christum. Suscipite, obsecro, ad mensas vestras Christum, qui gentes alienas hodie suscipit, et forenses ad eum venientes, quia in paupere Christus suscipitur, in paupere vestitur. Nam si pauperes in mundo recipietis, et ipsi vos recipient in cœlo, «Quoniam ipsorum est regnum cœlorum¹. » Facite vobis amicos, non divites, sed pauperes; non nobiles, sed ignobiles; non sapientes, sed infirmos, ut fortia confundatis². Christus enim pauper fuit, pauperes dilexit, pauperes elegit et pauperibus spiritu regnum suum donavit. Dominus ipse qui propter nos hæc omnia operatus est, qui etiam de cœlo descendere voluit, det nobis per incrementa virtutum ad cœlestia pervenire, qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculorum. Amen.

¹ Matth. v, 3. — ² 1 Cor. i, 28.

(1) Cod. *constructus est*. — (2) *Id. persona*.